

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/18/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216010051
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6216010051.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomír Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Jozefa Mikluša na neverejnom zasadnutí 30. marca 2016 v trestnej veci obžalovaného T. D. a spol. za prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. o sťažnosti obž. T. D. proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T 20/2016 zo dňa 14. 3. 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného T. D., nar. X. X. XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T 20/2016 zo dňa 14. 3. 2016 bolo podľa § 238 ods. 3 Tr. por. rozhodnuté, že obž. T. D. sa ponecháva vo väzbe z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. a súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa väzba u obžalovaného nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že v plnom rozsahu trvá na väzobnom dôvode tak, ako ho ustálil Najvyšší súd SR svojim rozhodnutím zo dňa 28. 1. 2016, t.j. že v danom prípade existujú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. a že na skutočnostiach, na základe ktorých rozhodol NS SR, sa nič nezmenilo. Zdôrazňuje pritom, že naďalej existuje tento väzobný dôvod, že obžalovaný by sa mohol v priebehu ďalšieho trestného konania správať tak, že by sa skrýval, nedostavoval by sa na hlavné pojednávanie a spôsobil by prietahy v konaní, čo by bránilo súdu vo veci v primeranom čase rozhodnúť. Vo vzťahu k nenahradeniu dôvodov väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka prvostupňový súd len konštatuje, že rešpektoval pritom nález ÚS SR ukladajúci povinnosť súdu skúmať, či nemožno väzbu nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka, avšak bližšie svoje dôvody nerozviadol.

Proti tomuto uzneseniu bezprostredne po jeho vyhlásení podal obžalovaný sťažnosť a to v prítomnosti svojho obhajcu a to priamo do zápisnice z verejného zasadnutia, ktorú však do rozhodnutia krajského súdu ničím bližším nezdôvodnil. Z obsahu vyjadrenia z verejného zasadnutia možno však konštatovať, že obžalovaný už prevažnú väčšinu svojho trestu vykonal (24 mesiacov z 3 ročného trestu) a preto vzhľadom na rozhodnutie NS SR o ponechaní obžalovaného vo väzbe je pre neho ďalšie trvanie väzby neprimerane prísne. V prípade, ak by ho súd prepustil na slobodu, súhlasí s uložením primeraných povinností a obmedzení, ktoré mu boli uložené.

Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré vydaniu tohto uznesenia predchádzalo, pričom po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Rovnako ako prvostupňový súd i krajský súd v súlade s rozhodnutím NS SR poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný v minulosti sa nedostavoval na hlavné pojednávania a to opakovane, čím vedome

predlžoval priebeh prípravného konania. Navyiac neuniklo tiež pozornosti Krajského súdu v Banskej Bystrici, že obžalovaný bol doposiaľ 16-krát súdne trestaný, pričom v poslednom období prevažne na nepodmienečné tresty odňatia slobody, z čoho je zrejmé, že doteraz vykonané tresty odňatia slobody nespĺnili svoj prevýchovný účel. I z týchto dôvodov je preto potrebné konštatovať, že ďalšie trvanie väzby v prípade obžalovaného je potrebné, aby súd mohol naďalej plynule a bez prieťahov konať vo veci.

V súvislosti s nahradením dôvodov väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka nad rámec údajov prvostupňového súdu krajský súd uvádza, že takýto postup súdu je možný jednak vzhľadom na osobu obžalovaného a taktiež i povahu prejednávaného prípadu. V oboch prípadoch však tak osoba obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 16-krát súdne trestaný a aj povaha prejednávaného prípadu, kde išlo o ďalšiu krádež obžalovaného, ktorých sa obžalovaný opakovane dopúšťa, nemožno konštatovať, že by tento inštitút - dohľad probačného a mediačného úradníka dokázal dostatočne nahradiť dôvody útekovvej väzby.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody, keďže v danom prípade tak prvostupňový súd ako Krajský súd v Banskej Bystrici konštatujú, že sú splnené tak materiálne, ako aj formálne podmienky pre ďalšie trvanie väzby, krajský súd sa potom stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu, ktorý žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. S poukazom na horeuvedené dôvody preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.